

Beretning 2005

2005 startede med lav profil pga. Ullas depression. Det var ikke nogen rar oplevelse for nogen af os.

Heldigvis gjorde tabletterne langsomt deres virkning, og da vi kunne genoptage turene til Sverige steg barometret endnu et par grader.

Vi startede 18.marts, hvor sneen stadig lå højt. På turen op til Källaremoen havde vi noteret os et stadig stigende antal væltede træer i skovarealerne. Stormen **Gudrun** havde d.9 januar nedlagt ufattelige mængder af træer i de smålandske skove, og vi var da heller ikke gået fri: 9 store grantræer og 4 store ener var blevet ofre for stormen.

Huset var gået fri, men et stort fyrretræ fra nabogrunden havde lagt sig på vores redskabsskur og ødelagt tagkonstruktionen i den ene ende.

Der står Sverige på næsten alle årets weekender: Ulla har fri hver fredag, og i sommerperioden har jeg 'flekset' mig til at tage fredagen fri, så vi har kunnet få en forlænget weekend ud af det.

Også sommerferien blev tilbragt der med et formidabelt vejr, hvor de planlagte indendørsyssler blev reduceret til en enkelt dag, hvor det regnede. Til gengæld fik vi så slebet og malet vinduer. Køkkenet blev malet, Ulla har fået sat fliser op ved køkkenbordet, og vi er gået i gang med at male karme.

Flemming var der i foråret med Oliver og Jasmin.

John, Solveig og Lasse indvilgede i at give en hånd med at få savet de faldne træer op, og det blev en lang, arbejdsom weekend i juli, hvor der virkelig blev knoklet. Ikke mindst af Lasse, der kørte træet fra skoven til huggepladsen, mens John (og jeg) savede og Solveig og Ulla ryddede op i grene mm.

Det blev til store stabler af alting, som nu venter på, at vi får gang i den nyanskaffede brændekløver.

Chistina og Ronnie kom forbi sidst i juli på tur til Vimmerby (Pippi Langstrømpe) og i september var Ole og Kristine på besøg efterfulgt af Stig og Herdis, som kom en lørdag-søndag, så de nu også ved, hvad vi taler om.

I september blev skaden på skuret lavet på forsikringens regning, mens en udvidelse af skuret til opbevaring af de store mængder træ blev udført af David. Træet blev købt hos en lokal savskærer til meget god pris, så hele tilbygningen står os i ca. halvdelen af prisen på reparationen.

Vores nærmeste svenske nabo på **Bokelund** afgik ved døden i august af alderdom, og nu er ejendommen (og skoven) solgt til nogle unge mennesker.

Den sidste weekend i år har vi så oplevet helikopternes kalkning af højmoserne i området . Det lidt fascinerende, når vejene lukkes af store tankbiler ,og der flyves i pendulfart henover området.

Grønkålen blev spærret inde bag dobbelthegn i år, så bortset fra det vi deler med sommerfuglelarverne har vi fået en god høst.

Vi sluttede sæsonen, som vi startede med et snelag og de mest fantastiske iskrystaller, vi hidtil har set: de var op til 3-4 cm. lange og sad på alting: grene, tøjsnor, stolpeender mm..

Ligesom sidste år drog vi en tur til London i april (26.-30.4), hvor jeg skulle til konference, og hvor Ulla vandrede byen tynd med 2 par nyindkøbte vandrestøvler. Byen er siden sidst stort set blevet billøs med cykler i gadebilledet. Vejret var med os, og vi nåede sammen at få en god dag, hvor vi vandrede på sydsiden af Themsen. Vi fandt også et par nye pubber og en ny, god restaurant.

I begyndelsen af april (30.3-10.4) fik jeg bevilget en studierejse til Japan og Singapore som 'bonus'. Turen gik til Tokyo, hvor vi besøgte Fujitsu – både hovedkontor og fabrikken for produktion bærbare pc'er, hvortil vi måtte flyve – og så fik vi set det berømte Fuji-san-bjerg (forsiden) i sin snedækkede pragt..

Der blev også tid til at tage en udflugt til Kyoto med spændende gamle templer og borge. Her rejste vi med hurtigtog.

Verdens største fiskemarked (Tsukiji) blev besøgt, og det var både stort og havde et enormt udvalg af havets dyr og planter.

Sushi blev spist flere gange dagligt – utrolig spændende og arrangeret som rene kunststykker.

Der var tid til at bruge en dag i weekenden til at se på paladser, templer og parkerne, hvor vi med nød og næppe nåede at se kirsebærtræerne blomstre. Vinteren havde været hård og lang ,men nu sprang de ud i alle farver. Det var utrolig smukt, og lokkede japanerne af huse med alt deres fotoudstyr.

Mindre spændende var det ikke i Singapore. Her var besøget arrangeret af den danske ambassade, hvilket åbnede døre og gav hele sildesalaten til arrangementerne. Ikke mindst imponerede deres anvendelse af it i deres skoler. Selv børn i 8-10-årsalderen anvendte tablet-pc'er og blev undervist i

grafikprogrammet Photoshop, som bestemt ikke er det enkleste. Her var indført roadpricing med elektroniske dimser. Her er styr på tingene, og de vil noget. Og de er meget sammenlignelige med Danmark. Der er ca. 5 mio. mennesker på et område svarende til Bornholm.

Endelig var jeg – som sædvanligt – i november deltager i CAworld, som atter blev afholdt i Las Vegas. Det krævede nyt pas, og endnu engang er der strammet på sikkerheden: der afgives to fingeraftryk og man bliver fotograferet – både ved indrejse og udrejse.

Las Vegas er stadig ikke 'my town', så jeg tog den kortest mulige tur (11.-18.nov.), men havde fuldt program fra 8 til 17 hver dag og kom hjem med både viden og inspiration.

Da rejseaktiviteterne også omfatter fædrelandet, skal nævnes et rigtig hyggeligt ophold (4.-6.nov.) i Birger og Ingerlises sommerhus på Fanø sammen med HH, Merete og Mogens. Ulla har aldrig været på Fanø og jeg har ikke været der siden begyndelsen af '60-erne. Det var en rigtig god oplevelse.

Jubilæumsår

2. august havde Ulla 40 års jubilæum i statens tjeneste. Det blev markeret med en reception i Naviar (firmaet), hvor hendes gamle og nære kollegaer kom for at lykønske.

Det blev så ikke helt det, vi havde forventet, for børnene meddelte dagen før, at de ikke ville komme, og at Ullas invitation til et efterfølgende herregårdsophold ikke ville blive modtaget.

Denne misere tog sit udspring i at vores planlagte fælles ferie i det svenske blev akut aflyst, fordi Ulla ved afrejsen havde fået et tilbagefald, og de meget forståeligt meldte fra på stedet.

Nå, men der var nu heller ingen fra Ullas familie, der følte sig kaldet til så meget som at ønske til lykke.

1. oktober var det så min tur. Der blev afholdt reception d.30.sept., og der var heldigvis rigtig mange af mine tidligere kollegaer, der dukkede op.

Herudover dukkede Flemming, Marianne og børnene op, men der blev sat trumf på da HH og Merete og Mogens til min store overraskelse også dukkede op. Det var naturligvis Ulla der havde arrangeret det, og selv om det havde undret mig, at Ulla insisterede på at ville finde restaurant til spisning om aftenen – så havde jeg ikke haft mistanke.

Vi fik en rigtig god middag på *Casa D'Antino*. Det blev så for de tilrejsende samt Nana og Addi, som stødte til (John og Solveig var forhindret).

Dagen efter så vi Nanas nye erobring, Christian, med hvem hun efterfølgende har købt hus i Tåstrup – og hvor vi alle var på kinesisk restaurant dog uden Christina og Cathrine.

Mit studenterhold havde ved 40-årsjubilæet bestemt at vi skulle ses om fem år, og 45-årsjubilæet løb af stablen 3. september med stort fremmøde – nogle havde vi faktisk ikke set i 45 år. Det omfattede besøg på den om- og tilbyggede skole, orgelkoncert i Dronning Dorotheas kapel på Sønderborg slot, besøg på dronning Margrethes H.C.Andersen-udstilling, spisning under sejltur op gennem Alssund og Augustenborg Fjord – efterfulgt af besøg på de gammelkendte værtshuse til hen på natten. Alt i alt et rigtig godt og hyggeligt arrangement, hvor vi kunne blive opdateret mht. hvordan det er gået den enkelte. Ca. 1/3 er gået på pension, ca. 1/3 vil gøre det næste år – og så er der 1/3 tilbage, hvor det ikke er afklaret.

Mens vi er ved festlighederne er der grund til at nævne, at der mens jeg var i Japan, var der en større familieudflugt 8.10.apr.på Møn som opfølgning på Axels 75-årsdag sidste år, barkedåb i sommervarmen for Christina og Ronnies *Laura*, og en tidlig fejring af Thorkils runde fødselsdag, og nok et barkedåb for Rikke og Carstens lille *Cornelius* i december

Helbredet

Ulla har længe døjet med smerter i hånden, så hun ikke kunne sove for den. Diagnosen var klar: Karpaltunnelsyndrom, og 1.september blev hun opereret ambulat. Det har hjulpet godt, om end hun stadig har eftervirkninger fra operationen.

I november tog slidgigten til og samtidig fik hun store smerter i underlivet. Et besøg hos lægen afklarede, at der var tale om at underlivet var sunket sammen, så nu skal Ulla til undersøgelse 22. december, hvorefter den forventede operation vil ske indenfor ca. 3 uger.

Ulla har accepteret, at der må glucomin-piller til for at holde slidgigten i ave, når man nu gerne vil vandre.

Bortset fra jazz-festivalen har vi ikke været meget udfarende. En enkelt teaterforestilling i Østre Gasværk er det blevet til ("Simon Spies")

Vi har benyttet os af det lave renteniveau til at omlægge vores lån i huset, og dermed har vi skabt forudsætningerne for, at vi de næste par år får større økonomisk frihed til f.eks. at rejse, mens vi kan.

Ulla har sagt sit job op pr. 1.februar 2007, hvilket reelt var årets største beslutning. Indtil da arbejder hun på kontoret, og det betyder at hun har fri hver weekend – samt fredag pga. nedsat tid. Det var en stor beslutning, men den skabte mere ro i sindet, og nu kan hun se hen mod pensionen.

Jeg synes stadig, at jeg mangler at få sat mit fingeraftryk på nogle væsentlige områder i DBC, så jeg har indvilget i at blive endnu et par år. Det betyder dog ikke, at jeg ikke kan gå tidligere, hvis det nu skulle passe mig bedre.

Nu nærmer vi os så atter julen. Vores børn har sat en restriktion op, at vi ikke må se eller have børnebørnene, så der blev ingen bagedag eller anden optakt med teater eller biograftur, og det bliver så en jul med os to alene. Det gør naturligvis ondt og har sendt Ulla tilbage i en ny depression,

Ulla har tvunget ferie mellem jul og nytår, så jeg holder også fri, så vi kan være sammen.